

[LIII Gyldenkilde]

bedste mening og heldigvis også mit partis mening ikke imod ved at diskutere WEU og ny hær, og hvad ved jeg. Det gør man ved at åbne vores markeder, og vi må arbejde for, at det lykkes at få åbnet markederne for de østeuropæiske lande, at få større samkvem og større samhandel i gang, så disse lande kan få hævet deres levestandard, så de hurtigere kan komme med i det europæiske samarbejde, som de så gerne vil. Foreløbig smider man kun nogle få lunser ud til dem, nemlig ting som at få en lille observatørplads i WEU. Den går ikke. Der skal større ting til.

Kim Behnke (FP):

Da dette års afslutningsdebat også bliver afslutningen på rødkløverregeringens valgperiode, kan det ikke undgås, at afslutningsdebatten får karakter af en samlet evaluering af de 16 måneder, der er gået, siden statsministeren og hans ministre indtog regeringspladsen ved det, jeg vil betegne som et politisk kup. Nu nærmer valgperioden sig så sin afslutning, og det betyder, at regeringen for første gang i de 16 måneder skal ud og have sit mandat afprøvet hos vælgerne. Det ser vi frem til med absolut længsel.

Det er første gang i mere end 20 år, at vi har haft en flertalsregering, og derfor var det selvfølgelig ikke uden politisk interesse – og historisk interesse – at se, hvordan denne flertalsregering ville gebærde sig. Særlig statsministerens udspil omkring moral og politisk nytænkning var interessant at få afprøvet.

Jeg skal af hensyn til det fremskredne tidspunkt undlade alle mellemregningerne og blot tilkendegive, at vi er dybt skuffede. Regeringen har på ægte dansk vis vaklet af sted med personskandaler og politiske skandaler i kølvandet. Ministre har måttet forlade deres embede, der har været omrokninger i regeringen, og alt for ofte har vi fundet statsministeren i rollen som den, der slukkede små og store brande i og omkring regeringen. Regeringen efterlader faktisk det indtryk, at det kun ved festlige, sjældne lejligheder lykkedes at samle de 90 mandater. Regeringen har i alt for pinligt mange situationer måttet trække i nødbremsen i form af at parkere problemerne i nedsatte udvalg, kommissioner og udredningsudvalg og – ja, egentlige undersøgelsesretter har jo også været nedsat for at parkere problemerne.

Gennem de 16 måneder, denne regering har været ved magten, har vi oplevet, hvordan flertalsituationen efter vores vurdering er blevet mere misbrugt end brugt. Alle reformerne, der er blevet vedtaget i sidste samling, var nemlig så fyldt med fejl, at vi har anvendt urimelig megen tid på at feje op i denne folketingssamling.

Det forekommer uprofessionelt og politisk klodset, når en flertalsregering end ikke gør sig den ulejlighed at sikre forslagene tekniske standard, men årsagen er indlysende. Regeringen har haft så travlt med at opnå ideologiske landvindinger, at den tekniske side af lovgivningen simpelt hen kom i anden række. Det er ikke rimeligt, at man gennemfører kompliceret lovgivning med fejl, og så først efterfølgende, ja, ofte i en ny samling, skal gennemføre de mange nye lovændringer.

At regeringen har brugt sine 90 mandater, skal man selvfølgelig ikke skose regeringen for. Når vi efter næste valg regner med at have 90 eller flere mandater sammen med Venstre og Det Konservative Folkeparti, vil vi selvfølgelig også benytte os af den samme parlamentariske mulighed, nemlig at få mest mulig politik gennemført. Men modsat regeringen er vi ærlige omkring vores politik. Vi sælger ikke vores forslag under falsk varebetegnelse eller i uvederhæftig indpakning, og det forekommer lidt komisk, at den regering, som har haft så travlt med at få skærpet markedsføringsloven, faktisk selv anvender de mest umoralske markedsføringsprincipper. Regeringen har evigt travlt med at forklare pressen og befolkningen, at der ikke foretages flytninger af ideologiske hegnspele, og at der da slet ikke er skjulte politiske dagsordener for de kommende år. Det er både uærligt og uforskammet over for befolkningen.

Når nu regeringen satte moralen øverst på dagsordenen, må regeringen selvfølgelig også dømmes efter sin egen standard, og dommen er entydig. Regeringens adfærd kan kun karakteriseres som aldeles umoralsk og uden hæmninger, når det gjaldt det simple mål, nemlig at kæmpe for regeringsmagten.

På den internationale scene er der heller ingen grund til at rose regeringens formåen. Ved rådsmøderne i EU har regeringens indsats været præget af utrænede og uprofessionelle danske ministre, som gang på gang er blevet sendt